

Want de oogst is rijp geworden
Joël 3:13.

Aanschouwt de landen

Lij zijn reeds wit om te oogsten Joh. 4:35.

GOUDEN SCHOOVEN

VEERTIENDAAGSCH BLAD TOT VERHEERLIJING VAN JEZUS

Verschijnt den 15en en den 30en van iedere maand.

Officieel orgaan van de Pinkstergemeente, in Nederlandsch-Indië.

(Als rechtspersoon erkend bij Gouvernements Besluit No. 29, 4 Juni 1924)

ABONNEMENTSPRIJS F 6.— PER JAAR.

Redactie en Administratie = Halte Waroe. S. S. O. L.

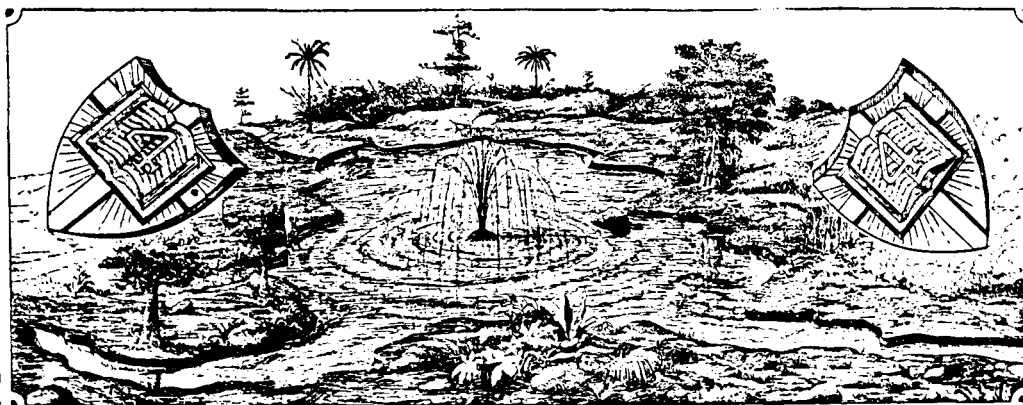
Evangelisten- Convent:

F. G. van Gessel	Embong Malang 57 Soerabaia.
D. Weenink van Loon	Julianalaan Bandoeng.
Br. D. en Zr. C. L. van Klaveren	Sluisbrugstraat 48 Weltevreden.
Br. en Zr. Groesbeek, voorloopig	Embong Malang 57.
H. E. Horstman	Temanggoeng,
F. van Abkoude	Hoek Gondomanan Djocja.
Zr. M. A. Alt	Halte Waroe. S. S. O. L.

Bij God zijn alle dingen mogelijk, die bij de
mensen onmogelijk zijn.

(Math. 19:26).

„Komt tot de Wateren.“

Jezus Christus is dezelfde gisteren, heden
en in der eeuwigheid.

HET EVANGELIE DAT WIJ BRENGEN IS:

Jezus, de Verlosser en Zaligmaker.

Jes. 9:5. Matth. 1:21. Lucas. 2:11.

Jezus, de Geneesheer.

Exod. 15:26. Matth. 8:17. Hand. 10:38.

Jezus, de Dooper met den Heiligen Geest.

Joël. 2:28. Hand. 2:4. Hand. 11:10. 16.

Jezus, de komende Bruidegom, Heere en Koning der Koningen.

Dan. 7:13. Matth. 25:6. Hand. 1:11

WAT DE PINKSTERGEMEENTE GELOOFT EN LEERT.

1. Wij gelooven in den Bijbel, als het geïnspireerde Woord van God, dus een Boek van onfeilbare openbaring.
(2 Tim. 3:14-17; 2 Petr. 1:19-21; Lukas 24:25-27; Lukas 24:44,45.)
2. Wij gelooven in een Eénigen God, Schepper, Onderhouder en Rechter aller menschen, Welke Zich openbaart in drie Personen: Vader, Zoon en Heiligen Geest.
(Rom. 1:19-20; Jesaja 45:5-6; Matth. 28:19; Joh. 15:26.)
3. Wij gelooven in de zondeval van 't eerste menschenpaar en de erfelijke verdorvenheid van 't gansche menschedom.
(Genesis 3:1-7; Rom. 5:12-23, Genesis 8:21.)
4. Wij gelooven in de menschwording van Christus, den Zoon Gods, in Zijne, aan 't kruis volbrachte verzoening en verlossing voor alle menschen die in Hem gelooven, en in Zijne lichamelijke opstanding.
(Galaten 4:4; 1 Korinthe 15:3-4; 1 Joh. 2:2; Handel. 10:40-41.)
5. Wij gelooven dat alle menschen kunnen zalig worden, doch alleen door 't geloof in Jezus Christus, zonder toevoeging van eigene werken.
(1 Tim. 2:5-6; Hand. 4:12; Galaten 2:6; Joh. 3:16.)
6. Wij gelooven in de bekeering en wedergeboorte des harten door den Heiligen Geest, zoomede in heiligmaking tot de volmaaktheid in Christus, door de gehoorzaamheid des geloofs.
(Hand. 17:30; 26:20; Joh. 3:3-8; Matth. 5:46; 1 Petr. 1:15-16; Hebr. 12:14; 1 Thess. 5:23 Hebr. 10:14.)
7. Wij gelooven in de noodzakelijkheid der bediening van den waterdoop, uitsluitend aan geloovigen en van het Heilig avondmaal ter gedachtenis aan Jezus' Kruisdood, opstanding en wederkomst.
(Matth. 28:19; Hand. 2:38; 8:36-38; 1 Kor. 11:23-29.)
8. Wij gelooven in den Doop met den Heiligen Geest, met de, volgens de Schrift „navolgende“ teekenen.
(Luk. 3:16; Hand. 1:4-5; 2:4; 10:44-46; 11:15-16; 19:6.)
9. Wij gelooven in de Goddelijke genezing van lichamelijke krankheden, op grond van 't volbrachte verlossingswerk op Golgotha.
(Jesaja 53:4; Matth. 8:16, 17; Jak. 5:14, 16.)
10. Wij gelooven in de gaven des Heiligen Geestes en de Bijbelsche ambten, tot opbouw van het lichaam van Christus.
(Ephese 4:7-16; 1 Korinthe 12:1-31.)
11. Wij gelooven in de spoedige wederkomst van onzen Heiland en de opname der geloovigen, vóór den aanvang van het duizendjarig rijk op aarde.
(Handel. 1:11; 1 Kor. 15:22-24; 1 Thess. 4:13-18; 1 Kor. 15:51-57 Openb. 20:1-6.)
12. Wij gelooven in het laatste oordeel.
In de eeuwige gelukzaligheid voor allen kinderen Gods en de eeuwige straf voor allen onboetvaardigen.
(Openb. 20:11-15; Rom. 2:2-16; Matth. 12:36; Joh. 5:24-29; 3:36; Matth. 25:31-46; 2 Thess. 1:7-10.)

HEER JEZUS, WIL KOMEN!

Amen, Heer, wil haastig komen.

Zuchtend blikte uw Bruid omhoog.

Klief de wolken! Alle vromen,

Zoeken U met smachtend oog.

Overal, wat schemerduister,

Dat geen dag is en geen nacht!

Hier gejubel, dáár gefluister,

Oproerkreet, of wanhoopsklacht

Duizend stemmen kwetsen de ooren.

Met hun schrill, wanluidend lied;

Ach, wij luist'ren maar— wij hooren.

Slechts de Archangelstem nog niet!

Amen, Heer, wil haastig komen;

Zuchtend blikte uw Bruid omhoog.

Klief de wolken! Alle vromen.

Zoeken U met smachtend oog.

Ten Kate.

HET WONDER.

„Wonderen?“ vraagt men met een minachtend schouderophalen, „Wonderen? Die zijn er niet meer.“ En ja waarlijk, in dezen materialistischen tijd, in deze koude, zelfzuchtige, onverschillige wereld, is geen plaats voor 't wonder Gods.

Maar hoe te oordeelen over Gods kinderen, die eveneens met een flauw, goedmoedig glimlachje beweren: „In deze bedeeeling geschieden geen wonderen meer. God heeft al deze bijzondere dingen, ook de Geestesgaven vrijwel teruggenomen. In het boekje: „Rome's leer,“ hoe uitstekend overigens, vonden wij helaas de volgende bedenkelijke regelen: „Is het waarschijnlijk, dat er in de Christenheid nog wonderen geschieden?“

Antwoord: „Nee! Toen de kerk van Christus eenmaal bestond en de apostelen hun taak hadden verricht, was het wonder niet meer noodig. Voor het verwekken van het geloof in Christus, had de Kerk het Woord en de genademiddelen, waardoor de H. Geest nog heden ten dage het wonder der wedergeboorte in menschenharten werkt.“

Wanneer een mensch krank of gebrekkig is, dan slaat hij zich een mantel om de leden, om zijn misvormingen te bedekken. Staan wij hier niet tegenover eenzelfde geval? De eerlijkste en beste predikanten uit de Kerk, beweren, dat er geen kracht, of vuur des Heiligen Geestes meer, in hun midden gevonden wordt en dat dit gebrek de oorzaak is, van 't gemis aan wonderen en teekenen. Deze verklaring lijkt ons de meest logische. Want nergens vindt men in de H. Schrift een enkel woord, dat bovengenoemde uitlegging rechtvaardigt. Wel staat er geschreven, dat Jezus Christus is: „Dezelfde, gisteren, heden en in der eeuwigheid.“ (Hebr. 13:8) Zoo ook vinden wij in Joh. 14:12 een wonderbaar woord „tot allen die gelooven“ dus niet alleen tot de apostelen: „Die in Mij geloof“ (spreekt Jezus) „de werken die Ik doe zal hij ook doen en zal méér doen dan deze.“

Wat deed Jezus? Hoe waren Zijne werken? Dat leert ons Lukas 4:18.

Hij verkondigde den armen het Evangelie.

Hij genas de gebrokenen van harte.

Hij predikte den gevangenen loslating.

En den blinden het gezicht.

Dat weten wij ook uit Lukas 7:21 en 22.

Hij maakte de blinden ziende.

Hij deed de kreupelen wandelen.

Hij reinigde de melaatschen.

Hij maakte de dooven hoorend.

Hij wekte de dooden op.

Welnu, deze werken zullen ook wij doen, indien wij in Hem gelooven. En wanneer wij geen van deze wonderen kunnen doen? Dan heeft de Heer ook voor ons slechts één antwoord: „Wegens uw ongeloof.“ Matth. 17:20.

Laten wij toch ons jammerlijk ongeloof niet bedekken met verontschuldiging en welke volgens de schrift niet steekhoudend blijken. Veeleer past 't de geloovigen, zich eenparig te verootmoedigen voor Gods Aangezicht, wegens de groote teruggang, lauwheid en afval der Kerk. Eerst dan bestaat er hoop, dat God Zijne geestesgaven wederom krachtig zal uitstorten over Zijne gemeente. Maar zoolang dit niet het geval is, zal de Heer Zijn Heiligen Geest en diens wonderkrachten slechts schenken aan den enkeling, of aan groepen van kinderen Gods die Hem op Zijn Woord durven nemen.

Het wonder der wedergeboorte geschiedde toch onloochenbaar ook in de dagen der Apostelen. (Titus 3:4, 5; 1 Petrus 1:3 enz.) Jezus sprak er zelfs van als een zaak die een leeraar in Israël behoorde te weten: (Joh. 3:3-10) en toch vond men daarnevens ook de wonderen en teekenen. Waarom geschiedt zulks dan niet meer in onzen tijd?

Is 't niet meer dan treurig dat een leeraar der hedendaagsche kerk openlijk beweert: „Het is niet waarschijnlijk dat er in de christenheid nog wonderen zullen geschieden!“

Zal Elisa (weike een type is van de Bruid des Heeren) de handen niet smeekend opheffen en roepen: „Waar, waar is de God van Elia?“

O, Gode zij dank! De mantel van Elia is er nog! Komt strijders voor Koning Jezus! Laten wij hem opheffen en den stroom slaan en God zal met ons zijn!

Als in oude tijden zal de Geest van God ons aangorden en in de kracht en den Naam van Jezus, zullen wij de bergen van ongeloof, traagheid en zonde omver werpen. Laat ons zóó bidden dat de plaats in welke wij vergaderd zijn bewogen wordt, en tot God roepen gelijk de discipelen in die dagen: „Geef o Heer, Uw dienstknechten met vrijmoedigheid Uw woord te spreken, daarin, dat Gij Uwe hand uitstrekt tot genezing, en dat teekenen en wonderen geschieden door den Naam van Uw heilig Kind Jezus.“ Halleluja!

Hemel en aarde zullen voorbijgaan!
Maar Mijne Woorden zullen geenszins voor-
bijgaan!

M. A.

XX
X Een demonstratie in het Crystal - Palace X
X van het Pinksterevangelie. X
X Door George Jeffreys. X
XX

Zaterdag 13 Sept. j.l. hadden twee „Demonstratie - bijeenkomsten” van de „Elimkring” in 't Crystal - Palace te London plaats. Het Crystal - Palace is een zeer groot gebouw, een uit ijzer en glas gebouwd etablissement, tegelijk tentoonstellingsgebouw en museum. Ook wordt 't vaak gebruikt voor politieke en andere conferenties. Zoo las ik juist dien morgen de aankondiging, dat de Heer Chamberlain voornemens was een groote politieke actie op deze plaats in te leiden.

In dit gebouw nu, verzamelden zich op 13 September de „Four - square Gospeler” met George Jeffreys aan de spits, tot een demonstratie van het viervoudig Evangelie.

Het verwonderde mij zeer, dat ik niet reeds bij den ingang begroet werd met koorgezang en muziek, zooals dat de gewoonte is in onze pinksterkringen, maar toen ik bemerkte dat ik vele lange gangen en ruimten had te doorwandelen eer ik de plaats van samenkomst kon bereiken, begreep ik dat de muziek onmogelijk tot den ingang kon doordringen.

Ik ijld, verlangend naar gemeenschap, wel tien minuten lang door de lange gangen, tot ik eindelijk, als uit een groote verte, de klanken van een koor vernam. Steeds voortlopende aanschouwde ik ten slotte een zaal, gevuld met duizenden menschen. Op het platform zaten meer dan duizend zangers, een orgel bruischte, ondersteund door eenige schetterende bazuinen.

's Namiddags sprak Br. Jeffreys over de 4 punten der heilsboodschap. Aan 't slot zijner rede, werd met de zieken gebeden.

's Avonds beantwoordde de redenaar met eenvoudige, heldere en slagvaardige woorden eenige vragen, en ontwrichtte met een geestemachtige logica, die men met opgewektheid volgde, de tegenwerpingen jegens de verkondiging van den Doop met den Heiligen Geest en de wonderen van onzen tijd.

Aan 't slot van deze korte, doch inhoudsvolle toespraken, volgde een oproep tot de zondaren om zich den Heiland over te geven.

Meer dan honderd handen gingen omhoog, ten teken dat de zielen bereid waren den vrede met God te zoeken. Daarop volgde het gebed voor de zieken. Hoewel Jeffreys een meester is in 't vertolken der Goddelijke gedachten, voelde men toch duidelijk dat hier niet gesproken werd met woorden van menselijke wijsheid, doch in be- tooning des Geestes en der kracht. Toch vindt men in zijne toespraken geen spoor van oneven- wichtigheid. Men voelt zich tot zijn eenvoudigheid aangetrokken, vooral wanneer hij met de zieken bidt.

Daar trekken zij op, een processie van hon- derden! Het is onmogelijk een ieder persoonlijk toe te spreken, evenmin kan de Broeder op iede- ren kranke beide handen leggen; gewoonlijk legt hij de linkerhand op den eenen en de rechterhand op den volgenden, zonder dat hij naar de ziekte vraagt.

Velen, die hem op deze wijze voorbijgaan, worden plotseling van de kracht Gods aangegre- pen; zij sidderen, wankelen en zouden zeker neer- storten, als daar niet door liefdevolle handen stoe- len werden geplaatst. Menigeen ontvangt dan de vervulling met den Heiligen Geest op deze plaats. Ook in de zaal valt hier en daar de kracht Gods op de menschen.

Br. Jeffreys valt door niets op, behalve door zijn vroolijke rust, waarmede hij temidden der lieve vrienden staat; men krijgt den indruk dat 't gebed voor hem geen inspanning is. Inderdaad heeft men ook hier slechts te doen met Godde- lijke en niet met menselijke kracht.

Plotseling staat een vrouw, die op krukken de zaal binnenkwam, van haar zitplaats op. Zij wandelt zingend door de gangen, de krukken omhoog geheven. De kracht Gods had haar onverwachts van hare banden bevrijd! Wat een wonder, dat het volk meezingt en juicht.

De daden Gods verheugen den armen, wien het Evangelie gebracht wordt. De teekenen, door het Woord beoofd, bevestigen de prediking en wij staan ontroerd en stil, bij 't aanschouwen van de werkingen des Heiligen Geestes en bidden den Heer: „Vervul Gij de gansche aarde met Uwe heerlijkheid en lof!”

(Uit een brief van Past. Ruff, tijdelijk te Londen, aan zijn gemeente in Zwitserland.)

HOE KUNT GIJ GEZOND WORDEN.

door Zr. Aimee Semple Mac. Pherson worden de volgende zeven eenvoudige stappen om gezond te worden aan de hand gedaan.

1. WEDERGEBOREN WORDEN.

Alvorens gij U op geloovigen grond be-geven kunt, moet gij uwe voeten plaatsen op de geloofsrots. Gij moet komen op bid-dende grondslag.

2. VOLKOMEN OVERGAVE.

Zoek niet verlossing enkel om gezond te worden, maar zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zul-len u worden toegeworpen:

3. MAAK GOED.

Indien er iemand is dien gij beleedigd hebt, vraagt zijn vergiffenis; indien er een is van wien gij gestolen hebt of tegen wien gij val-sche getuigenis gegeven hebt, maak het dan zoo mogelijk in orde, kan dat niet meer, tracht dan zijn vergiffenis te verkrijgen, zoo gij daartoe in staat zijt.

4. VERGEEF UWE VIJANDEN.

Zoo er iemand is tegen wien gij een grief hebt, vergeef dan gelijk als gij hoopt verge-ven te worden. Ga eerst en verzoen u met uw broeder.

5. ZUIVER UW HUIS.

Zuiver het huis van kaartspelen, tabak en alle andere dingen, die de goedkeuring van den Meester niet kunnen wegdragen. Neem uw Bijbel en Zangbundel en verander uw huis in een waar gebedsoord.

6. BESTUDEER HET WOORD.

Nadat voor U gebeden is en de gevoels-indrukken van de meeting voorbij zijn, hebt gij het Woord noodig waarop gij staan moet. Zoek voor uzelf op, de Schriftuurplaatsen over gebedsgenezing en overdenk ze.

7. MAAK HET GELOOVEN EEN DAAD.

Sta op de beloftenissen. Licht uw hand in het geloof op. Raak in het geloof de zoom van Zijn kleed aan, en al naar uw geloof is, zal u geschieden. Heilig dan uw nieuw verkre-gen kracht in den Heere. Blijf in den wijnstok en zooals uw dagen, zal ook uwe sterkte zijn.

VERZEKERDHEID.

Rom. 8: 38, 39.

Niets kan mij scheiden, leven noch streven,
heden noch toekomst, klove noch rots,
niets mij vervreemden, niets mij berooven.
van 't heilig erfdeel: de Liefde Gods.

Niets doet mij weiflen, niets mij vertwijflen,
niets mij verdenken de Liefde Gods:
van vóór alle eeuwen is zij gegrondvest
in Christus Jezus, de machtige Rots.

Niets kan verflauwen, niets kan doen tanen,
niets kan ooit blusschen de Liefde Gods
God is mijn burcht en mijn zeer sterke veste.
in Christus Jezus, de eeuwige Rots.

Niets kan doen wanklen 't huis dat ik bouwde,
't huis mijns geloofs, op de Eeuwige Rots,
't huis is onwrikbaar gelijk zijn fundeering
in Christus Jezus, de Liefde Gods.

N. van Kol.

Ingezonden getuigenissen.

Genezen door 't Gebed!

Broeders en Zusters, ik wil U vertellen hoe ik weder heerlijk genezen ben door Mijn Heiland. Met de opwekkingsdiensten, op den 11e. en 12e. October gehouden, heb ik kou gevat aan mijn nekspieren.

't Was zoo erg, dat ik zware hoofdpijnen er bij had over mijn halve hoofd. Ik leed zulke on-dragelijke pijnen, dat ik heel vaak huilde. De Ame-rikaansche Broeders en Zusters waren toen nog bij ons gelogeerd, ze zagen aan mijn gezicht, niet-tegenstaande ik me goed hield, dat ik ontzettend leed, van daar ze mij vroegen, of zij voor mij wilden bidden. Dat nam ik dadelijk aan, doch 't Gebed had niets uitgewerkt en de pijnen verer-gerden. Ik zei toen tegen mijn man, „of ik word krankzinnig, of 't zal mijn dood zijn, maar ik geef me geheel aan de Heer, wat Hij doet is wel gedaan.” 't Was j. l. Dinsdag 21 October dat mijn man, die mij zoo zag lijden en mijn geklaag en gehuil niet kon aanhooren, mij vroeg, of hij maar niet de dokter wilde halen, want hij was niet verantwoord tegenover zijn fam: en mijn zusters, als er wat met mij gebeurde. „Neen,” zei ik, „mijn eenigste geneesheer is Mijn Jezus,

halleluja, ga maar Br: Lesnoussa halen en vraag hem maar, mij te willen zalven en met ons te bidden." Mijn man ging dan ook naar 't zaaltje in Blakanglodjie, maar Br: Lesnoussa was nog niet aangekomen, zoodat mijn man moest wachten.

Na een kwartier gewacht te hebben, kwam Br. Lesnoussa met de bus aan en ging op 't verzoek van mijn man mee naar huis. Toen hij in de kamer kwam, hoorde hij mij huilen van de pijn en hij vroeg me, wat ik had en toen vertelde ik hem alles en zei hem ook, dat alleen Mijn Heiland mij helpen kon. Wij zijn toen in gebed gegaan en heeft Br. Lesnoussa mij gezalfd. Broeders en Zusters, ik wil u dit wel zeggen, dat ik onder het Gebed, de pijnen voelde wegtrekken en toen ik de volgende morgen opstond, was ik geheel genezen.

Halleluja, glorie voor Mijn Jezus.

Voor dit alles, zij Hem de lof en de eer en de dank voor eeuwig toegebracht.

Amen,

Uwe Zuster in Christus.

J. E. Harst.

Aan mijne Broeders en Zusters.

Door Gods genade kan ik getuigen dat de Heer mijn ziekte genezen heeft.

(Exod. 15:26) Ik leed ernstig aan een maagzweer en de doktoren konden mij niet genezen.

Mijn gestel ging achteruit en met den dag werd ik zwakker en verdrietiger. Maar gedurende mijn ziekte bad ik veel en de Heer verhoorde mij. Op een nacht droomde ik dat een stem tot mij zeide: „Ga naar dat huis, daar zult gij genezing vinden." Ik had dikwijls over de Pinkstergemeente gehoord en wist dat men daar voor zieken bad. Ofschoon nog zwak ging ik een samenkomst bijwonen en het woord daar gesproken deed mij goed.

De Heer zelf had mij daar heen gezonden, 't was Zijn stem geweest. Ik heb mij toen laten zalven in den Naam des Heeren en Hij heeft mij heelemaal genezen. Mijn maag is weer in orde en ik verricht mijn dagelijksch werk met genoegen. O ik dank den Heer voor Zijn groote liefde en ook Br. en Zr. van Gessel benevens de andere broeders en zusters die voor mij gebeden hebben. De Heer heeft mij niet verlaten, daarom zal ik Hem steeds loven en prijzen. (Jes. 53:4).

Uw dankbare zuster

Malang.

M. Sébo.

Hoe ik Zijn kind werd.

Broeders en Zusters, ik voel mij voor mijn Heiland verplicht een korte getuigenis te geven van Zijn liefde, dat Hij mij nu als Zijn kind heeft aangenomen. Geprezen zij Zijn wondervolle Naam.

Mijn man en ik waren op Malang en hoorden wij veel over de Pinkstergemeente spreken, goed en kwaad, o. a. over de wonderen op gebied van gebedsgenezingen.

Nu was mijn man buiten betrekking en werd ons van alle kanten aangeraden ons tot de Pinkstergemeente te wenden, opdat er voor ons gebeden zou kunnen worden. De herinnering staat mij nog levendig voor oogen toen wij op een avond in October naar de Centrum bioscoop gingen alwaar 2 dagen opwekkings-samenkomsten werden gehouden. Ook wij kwamen voor toen broeder van Gessel vroeg wie de Heiland zoeken wilde. Er werd om een betrekking gebeden. De d. a. v. Zondag waren wij weder present op de meeting van broeder v. G. in Blakang Lodjie, echter niet meer om een andere gunst. Wij wilden wat meer van Godswoord hooren, het zaad had wortel geschoten. Het toeval wilde, dat er de ochtend juist een doopfeest te Singosarie was gehouden en had mijn man broeder v. G. en Zr. Alt verzocht even bij ons aan huis te komen omdat ik zoo aan het murmureeren raakte. Br. v. G. vertelde mij toen van zichzelf toen hij zijn betrekking neerlegde om enkel voor den Heer te werken. Zoo ook moesten wij doen en wees hij ons op Matth. 6:31 t/m 33. Ik heb dit ook gedaan zij het dan ook in den beginne met veel maartjes. De belooning kwam contant. Glorie voor Zijn wonderbare Liefde. Toen wij aan geen betrekking meer dachten en dit aan den Heiland hadden overgelaten kreeg mijn man er zelfs twee. Halleluja! En daarom broeders en zusters roep ik toe „Komt allen tot hem en maakt U niet bezorgd om aardische dingen" Hij weet alvorens wij er om bidden, wat wij van noode hebben. Zoekt eerst Hem en hebt hem lief boven alles en al deze dingen zullen U geworden.

Want de Heer neemt allen aan en vraagt en verwijt niets meer. 't Is bij Hem slechts „Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en ik zal U rust geven. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht" Matth. 12:28 & 30. Laten wij broeders en zusters indachtig zijn aan het liefderijke werk, dat Jezus voor ons zondaars heeft gedaan, zijn leven en lijden en dood; Wij beiden ondervinden dagelijks hoe liefdevol Hij

voor zijn kinderen kan zijn als wij slechts met al onze nooden en behoeften bij Hem komen en alles op Zijne schoot werpen. Geprezen zij Zijn wondervolle Naam. Toen zuster Alt op 19 Aug. met mij samenbad om den doop des Geestes was mijn Jezus zoo liefdevol mij ook op dat moment te bestempelen met zijn genade en ontving ik Hem in mijn hart. Glorie voor Jezus!

O mijn dierbare Heiland, gij alleen weet wat wij van noode hebben, gij alleen, zoo geduldig en zacht staat voortdurend tot helpen gereed, bij elke verzoeking en leed. Leer ons o mijn Jezus ons bovenal buigen onder Uw Goddelijken wil en indien wij mochten morren o vergeef het ons Heer; wij willen ondanks alles Uwe kinderen blijven o Jezus. Weest gij echter met ons en maakt ons Uwe werktuigen, opdat wij niet met leege handen voor U mogen staan, doch paalen voor Uwe kroon mogen winnen. Amen.

Gods rijken zegen en genade zij Uw
aller deel,

Uw zuster in Chr.
C. G. Gabriël - Jenner.

Geliefde Zusters en Broeders in Jezus Christus.

Hierbij een kleine getuigenis van wat de Heer ons in zijn groote liefde heeft gedaan. Het is ruim 1½ jaar geleden, dat wij Jezus in de Pinkstergemeente hebben gevonden en Hem als onzen Verlosser en Heelmeester hebben aangenomen. Op den 21en Juni 1930 heeft de Heer ons een zontje geschonken. Halleluja. Toen 't kind 1 maand oud was, kwamen wij tot de ontdekking, dat zijn naveltje niet heelemaal in orde was. Het komt met den dag meer en meer naar buiten. Daar mijn oudste kindje een navelbreuk heeft gehad, was ik bang dat ook mijn jongste dit zou krijgen. Ik raadpleegde de vroedvrouw en deze verklaarde, dat 't kind neiging had tot een navelbreuk. Ook zeide ze, dat we heel voorzichtig moesten zijn. Zijn navel moest een paar maanden lang verbonden worden en mocht dit niet helpen, dat moest er een hechtpleister op. Ik was in 't geheel niet ongerust, toen ik dit hoorde en bad in stilte tot Jezus. Toen ik thuis kwam vertelde ik dit aan mijn man en samen bogen we ootmoedig onze knieën en baden om deze ziekte van mijn kind weg te nemen. Dagelijks baden we hierom en ziet Broeders en Zusters, na eenigen tijd begon 't naveltje te genezen.

Glorie voor Jezus. Ik weet thans en voel 't, dat de Heer ons kindje heeft genezen. 't Ventje is nu al 4 maanden oud en hoeft geen verband meer te hebben. 't Naveltje is totaal genezen. Prijst den Naam des Heeren. Steeds zal ik Hem blijven loven en prijzen en danken voor zijn genade en liefde. Niet alleen in dit geval, doch ook in vele andere dingen heeft Hij ons geholpen. Ja Broeders en Zusters, indien ik dit alles moet getuigen, dan zal ik wel door moeten schrijven, welk een wonderbaren Heiland wij hebben. Alles is mogelijk, indien we maar in Hem blijven gelooven en op Zijn Bloed pleiten. Bidt voor mij Broeders en Zusters, dat Hij mij spoedig met Zijn Heiligen Geest wil vervullen. Ik weet dat Hij mij ook dit eens zal schenken. De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.

uwe Zuser in J. C.
J. E. Dirksen. - Glättie

Mijn getuigenis.

Op een van mijn jachttochten in Sept. l.l. liep ik aan mijn linkerbeen een paar schaafwonden op, veroorzaakt door de lippen van mijn rijglaarzen en aan datzelfde been hechte zich op de huid, onder het villen van een gedood zwijn, een varkensteek (tjaplak) vast, welke ik met een mesje moest verwijderen, aangezien zij niet wou loslaten. Op het plekje ontstond toen een heel klein rood pukkeltje, schijnbaar van geen beteekenis. Aangezien een wond op mijn lichaam, hoe erg die ook is, zich binnen enkele dagen heelt, schijnt dit thans niet 't geval te zijn, want de schaafwonden werden erger en erger. Ik bad steeds tot den Heer om verlossing, maar er kwam geen verbetering, tot dat broeder Ong mij op het verkeerde wees. Ik had Hem slechts eens te vragen en Hem daarna te bedanken. Bij mijn thuiskomst viel ik op mijn knieën neer en dankte Hem toen dat Hij mijn bede verhoord heeft. O hoe wonderbaar! den daarop volgenden dag zag ik, dat er een merkbare genezing intrad. Looft den Heer!

Nauwelijks hadden deze wonden zich geheeld of op de plaats waar de teek zich vast gehecht had, ontstond een verzwering, welke zich erg liet aanzien, zoo erg zelfs, dat mijn geheele been pijn deed en op een avond, zowat een maand geleden, een hevige wondkoorts optrad. Van mijn been kon ik haast geen gebruik maken. Den volgenden morgen verzocht ik broeder Ong Ngo

Tjwan te laten komen, maar deze was niet thuis.

De hulp werd toen ingeroepen van een ouderling, die direct zag dat ik wondroos had. Hij bad en zalfde mij, maar de koorts week niet. Het zieke been zag er rood uit en gloeide erg, daarbij was het tot aan de voet opgezet. 's Middags kwamen broeder Mamahit, die feitelijk op dien dag te Sb. moest zijn om de Mal. dienst te houden, maar die door een ingeving van God thuis was gebleven om mij te helpen, en 2 Pinksterzusters met de ouderling mij opzoeken. Gezamenlijk baden ze voor mij en na de zalving, zei broeder M. tot mij. „Nu broeder, sta maar op, U bent genezen.“ O, Prijst den Heer! op dat oogenblik was de koorts geweken en ik kan weer goed lopen. De duivel liet mij echter niet los, want den volgenden dag trad de koorts nog heviger op en mijn ziek been was bezaaid met vuurroode vlekken. Ik dacht direct aan een begin van koudvuur, waardoor ik aan het wankelen werd gebracht, of ik wel goed deed om geen geneesheer er bij te roepen. Toen de ouderling mij kort daarop kwam bezoeken, vroeg ik hem met tranen in de oogen om voor mij te bidden om sterkte in het geloof. Hij zou broeder Ong, die nu wel thuis was, verzoeken, bij me te komen, maar de Heer heeft 't anders gewild, want broeder O. had bezoek en was dus verhinderd. Mijn verzoek om te bidden om sterkte in het geloof werd echter overgebracht, want geen uur later, hoorde ik van mijn ziekbed af, het gebed ten hemel stijgen, ook ik vouwde mijn handen.

Broeder Ong, woont slechts eenige huizen van mij af, vandaar dat ik het bidden duidelijk hoorde.

Ik voelde toen een stroom door mijn ziek been en lichaam gaan en o wonderbaar van dien stonde af week de koorts.

Halleluja! Glorie voor Jezus, mijn zoowel Uw Geneesheer! Zijn Naam zij tot in de eeuwigheid geprezen! den volgenden morgen was ik weder gezond en na een week was mijn been zoo goed als geheel genezen.

Geliefde Zusters en Broeders, het vaste geloof en het vertrouwen in onzen dierbaren Heiland zal heusch niet worden beschaamd, want Zijn goedheid en liefde is oneindig. Prijst en looft den Heer!

Groetend

Uw broeder in den Heer
F. E. W. H. van Middelkoop
Kasri (Pandaän).

De waarde van een Geschoolde Opleiding
door
Clarence G. Jones.

Daar zijn vele ideeën en meeningen tegen geschoolde opleiding en ofschoon deze ideeën en meeningen degelijken grondslag hebben, geloof ik toch, dat er een zooveel flinkere grondslag ligt voor het geloof in het feit, dat betere dienaars en werkers worden verkregen na verscheidene jaren van geschoolde oefening. Velen zeggen: „De Heere zal mij alles doen herinneren.“ Ik zeg U dat gij eerst wat hebt te weten, voordat de Heere het U in herinnering kan brengen. Anderen weer zeggen: „Ondervinding is een zooveel betere leermeester“ Ervaring is zeer zeker een wonderbare leermeester en geeft een zeer fijne oefening maar toch zult gij niet in staat zijn om alle problemen en „ondervindingen“ onder de oogen te zien, tenzij gij bekend zijt met de Leer van het Woord en uitgerust zijt met kennis terzake. Indien gij niet zijt uitgerust met kennis, zult gij spoedig „buiten gevecht“ gesteld zijn, als het er op aankomt de vele vraagstukken tegemoet te treden als predikant, herder, evangelist of werker.

Geschoolde oefening zal degene die in het werk des Heeren gaat, medegeven gedachten en ideeën, welke anderen op hun beurt van den Heere hebben ontvangen en een groote hulp wordt, hierdoor verkregen, die anders verloren zou zijn gegaan.

Een ander gebruikelijk argument tegen de geschoolde opleiding is, dat de „Heere beloofd heeft dat wanneer ik mijn mond opendoe, Hij mij vullen zal.“ Dat mag waar zijn en is ook waar, maar desniettemin wil ik U zeggen, steunende op de autoriteit van God's Woord, dat, wilt gij zijn een succesvolle werker voor God, gij U zult hebben te „Benaarstigen om U zelve Gode beproefd voor te stellen, een arbeider die niet beschaamd wordt, die het Woord recht snijdt“. Gij zijt zeer geneigd om eenzijdig te worden, indien gij niet bekend raakt met de ideeën van anderen. Een zuster vertelde mij onlangs, dat zij zeer verbaasd was, toen zij gewaar werd, dat God ook nog anderen, buiten haar gemeente zegende; deze lieve zuster zeide ook nog dat zij nooit naar een andere meeting ging dan die van haar gemeente. Zij zelf bracht het Woord en had zoo goed als geen schoolsche opleiding gehad. Aan den anderen kant hebben vele predikanten en

evangelisten mij verklaard, dat de tijd, doorgebracht in het bestudeeren van Gods Woord, hen meer heeft geworteld en gegrondvest in het dierbare oude Woord van God, dan al den tijd, dien zij buiten op het arbeidsveld hebben doorgebracht. Resumeerende, kan hier, naar den Bijbel en naar de ervaringen van anderen gezegd worden, dat niets belangrijker gedaan kan worden, dan een goede Bijbelkennis op te doen, alvorens in te gaan in het werk des Heeren.

BERICHTEN VAN HET ARBEIDSVELD.

DJATIROTO. Dezer dagen bezocht stelster dezes weder eens de lieve kring te Djatirototo. De auto had hevig pech, zoodat we \pm 6 uren over de tocht moesten doen. Het regent daar om er jaloersch van te worden! (o, die hitte te Soerabaia en omstreken, de stad gelijkt wel een vurige oven.) Welnu, de weg naar Djatirototo was letterlijk onbegaanbaar. Onze auto bleef muurvast in de modder steken, we konden vóór noch achteruit, maar zie, de Heer zond uitkomst. Br. Siegel, ongerust wegens ons lang uitblijven, verscheen ter plaatse met zijn auto, waarin 4 inlanders. In korten tijd waren de beide automobielen met stevige touwen aan elkander verbonden. De auto van Br. Siegel trok en trok, om ons in letterlijken zin uit de modder te halen, doch de touwen knapten af als draadjes; nogeens werd geprobeerd, wederom stuk. Ten einde raad besloot Br. Siegel een ketting te gaan zoeken en weldra kwam hij uit de kampoeng terug met een pracht van een ijzeren ketting. Onze auto werd daaraan vastgelegd, de 4 mannetjes duwden . . . en we waren verlost. Doornat en vermoeid kwamen we aan. Het helder verlichte huis, de blijde gezichten der aanwezigen en de gloriestemming, brachten ons spoedig weer zoover dat we bijeenkomst konden houden. De brs. de la Croix en Ward waren ook op de motorfiets gekomen en luisterden het samenzijn op met viool en gitaar.

We bleven tot half één 's nachts tezamen. De Heilige Geest werkte wonderbaar; den volgenden morgen werd een neef van Br. Straver gedoopt met de heerlijkheid Gods en vele anderen waren onder de kracht des Heeren. Halleluja! God zegent heerlijk op deze kleine posten, misschien omdat er zooveel gebeden wordt uit hongerige harten.

AMBON. In lang hoorden wij niets van Ambon. Br. Silooy schrijft: „We hebben nu ruim 5 maanden achtereen de harde grond van Ambon beploegd—Ambon is zoo hard als een steen, maar, geprezen zij Jezus, de Heer heeft ons een fatsoenlijke zaal gegeven, weliswaar in een buurt vol Arabieren en Chineezen, maar we kunnen 150 personen een plaats daarin aanbieden. Gisteravond openden wij deze zaal in den Naam van Jezus, alles was tjokvol, wel een 250 menschen, de gangpaden volgepakt.

Het zangkoor moest gaan staan en hunne stoelen aan de bezoekers afstaan. Zuster Alt—Ambon is betoel-betoel in brand. Bidt u allen voor ons, want de menschen drinken 't Evangelie in. Halleluja!

Wij hopen spoedig Br. Ong Ngo Tjwan hier te krijgen voor de Chineezen en wij bidden ook dat we spoedig genoeg geld bijeen hebben om Zr. A. te laten overkomen. Wij zijn nu niet verlegen meer, want wij hebben een mooie zaal met podium en zangkoor met orkest. Prijst den Heer die 't ons heeft doen gelukken! We hebben nu ook een Zondagsschool voor Chineesche kinderen

Laat ons veel bidden lieve vrienden voor onze eenzame ploegers op de eilanden. Ze hebben 't niet gemakkelijk. Van Menado hoorden wij in lang niets. De zusters Delle en Patist schreven dat zij veel strijd hadden te Padang. De stad is $\frac{3}{4}$ Roomsche en de pastoor heeft van den kansel af, verboden, de pinksterzusters te ontvangen of iets van haar te koopen. Zij gaan echter stil en moedig voorwaarts. Prijst God!

Opwekkingsdienst te Paree.

In 't Kediri'sche komt een nieuwe opbloei zooals wij reeds eerder meldden. Het is precies of de geheele streek tot ontwaking komt. Overal begint men naar 't Evangelie te vragen.

Br. Ong Ngo Tjwan kwam ons 1 November met de auto afhalen voor een tocht naar Paree. Br. Lesnoussa en een paar pinksterzusjes reden mee.

De zaal, (een zeer ruime goedang) met een groot podium in 't midden, liep stampvol. Het was voor mij een ontroerend moment toen ik daar die honderden „kleinen" voor mij zag, bijna allen heidenen, Chineezen en Inlanders, met slechts enkele Europeanen. Br. Ong vertelde mij dat er \pm 30 gedoopten onder waren, maar de

rest was nog onwetend. Het was mij alsof ik een kudde dolende schapen zonder herder voor mij zag en 't gaf mij een innige vreugde „den armen” het Evangelie te mogen verkondigen. Brs. Ong en Lesnoussa spraken Maleisch, ondergeteekende Hollandsch en Javaansch. Heeft God niet gesproken: „Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden?” O wat geeft 't een wonderbare, innerlijke kracht aan zoo'n menigte van eenvoudige, nederige zielen het kostelijk Evangelie te mogen brengen. Hoe diep trof mij de gedachte aan 't teeder contact dat er bestaat tusschen „Jesus en de armen”. Hoe lief had en heeft Hij de geringen dezer aarde! We lezen zelfs in Jakobus 2:5: „Heeft God niet uitverkoren de armen dezer wereld om rijk te zijn in 't geloof en erfgenamen des Koninkrijks?”

Welnu, wij zaaiden in 't geloof, vermaanden tot bekeering en reiniging des harten en voelden dat God de eigenlijke Spreker was. Aan 't eind kwamen de zieken naar voren. Wat een hoop ellende! Het deed ons denken aan Lukas 7:21. „Jesus genas er velen van ziekten en kwalen.”

Blinden, lammen, krankzinnigen, asthmalijders, dooven.... precies als in den tijd van onzen Heer.

Een lamme werd op 't podium gedragen en gezalfd in den Naam des Heeren. Het gebed des geloofs rees op tot voor den troon der genade. De lamme werd op de voeten gezet en tot ontzetting van allen liep hij zonder steun de geheele zaal door, het trapje af naar buiten, totdat hij de dogcar bereikt had. Zijn oogen schitterden van blijdschap. O, geprezen zij Jezus, die nog dezelfde is, gisteren, heden en tot in eeuwigheid. Eenige heeren, die uit nieuwsgierigheid waren binnengeloopen en met toenemende interesse de gansche meeting gevolgd hadden waren diep getroffen. De eene sprak: „Nog nooit in mijn leven heb ik zóo iets gezien,” en de ander: „Had ik dat maar eerder geweten, dan was ik reeds vroeger gekomen, want ik ben ernstig en langdurig ziek geweest tengevolge van mijn zondig leven. Maar niemand heeft mij daar ooit iets van gezegd.”

„Niemand heeft mij dat ooit gezegd.” klinkt 't niet als een bittere aanklacht? Van schier geen enkele kansel wordt gepredikt dat het woord in Jakobus 5:14-16 nog steeds de volle waarheid bevat, even als Markus 16, Lukas 10 en zoovele andere plaatsen. Maar halleluja, meer en meer begint 't licht door te breken. Wij staan nog op

den drempel van de volle vervulling van Joël II; in Jak. 5:7 wordt onzen tegenwoordigen toestand duidelijk geschetst: „Zie, de landman verwacht de kostelijke vrucht des lands, lankmoedig zijnde over dezelve, totdat het den.... spaden regen zal hebben ontvangen.

Laat ons bidden geliefden, om een machtige doorbraak van 't wonderbaar Pinksterevangelie!

XX
X DE HEILIGE THERESIA. X
X (De leiding des Geestes). X
X VIII. X
XX

Thans wil ik terugkeeren tot het verhaal mijns levens. Het leven dat ik vroeger leidde was mijn eigen leven, dat wat ik daarna betrachtte, was 't leven van Christus in mij. Gebenedijd zij de Heer, die mij van mijzelf verlost had!

Van 't begin af, schonk de Heer mij de gave des gebeds, waarbij ik vaak zoo'n vreugde ondervond, dat ik begon te vreezen, of daar misschien de Booze, als een engel des lichts, achterstak.

In mijn twijfel en radeloosheid begaf ik mij tot een als zeer heilig bekend staand priester en sprak met hem over mijn moeilijkheden. Hij begon dadelijk mij te vermanen over deze dingen en gebood mij, op te houden met God te beleedigen. Hij verstond mijn innerlijk leven niet en ik kon al zijne raadgevingen en aanwijzingen niet opvolgen, zoodat ik haast wanhopig naar huis terugkeerde.

Ik zocht toen onder verschillende boeken en vond er een „Het opstijgen naar Zions berg” genaamd, waarin ik alle teekenen en verschijnselen die ik tijdens 't gebed mocht ervaren, terugvond. Na veel gebed zond ik dit boek ter beoordeeling aan genoemden priester, maar 't werd mij teruggezonden met de boodschap, dat deze dingen van den duivel waren. Hij gaf mij den raad, een priester uit „'t Gezelschap van Jezus” te raadplegen en hem alles te vertellen van mijn leven. Ik moest dan letterlijk zijn bevelen opvolgen.

Al deze dingen vervulden mij met groote treurigheid, zoodat ik niet anders kon dan weenen.

Toen ik op een dag zeer bedroefd in mijn gebedscel zat, nam ik een boek ter hand, mij door God oogenschijnlijk toegezonden. Daarin stonden de woorden van den heiligen Paulus, dat God getrouw is en Hij nimmer zal toelaten, dat zij

die Hem beminnen, door den hoozen Vijand be drogen worden. Dat was mij tot zeer grooten troost.

Ik sprak toen openhartig met den mij aangewezen dienaar Gods en deze ontving wijsheid van God, mij te verstaan. Hij zeide dat de Geest van God in mij werkte en ik moest opgeruimd zijn en sterk, daar de Heer mij zooveel bijzondere genade had geschonken. „Wie weet” — zoo sprak hij „wil God door u vele anderen ten zegen zijn, daarom moet gij de genadewerkingen plaats geven in uw hart, en ze niet weerstaan.”

Ik voelde dat hij door den Heiligen Geest sprak om mijn ziel te heelen en vond na deze biecht rust en vrede voor mijn vermoeid hart. Ik had twee maanden achtereen de werkingen des Geestes wederstaan. Franciskus Borgia, vroeger hertog van Candra, een man die alles verlaten had en zich bij 't „Gezelschap van Jezus” had gevoegd, sprak ook, middels mijn biechtvader tot mij, om mij te vermanen Gods Geest nimmer te weerstaan. Hij was er van overtuigd dat deze dingen van God waren.

Zoo ging ik getroost mijn weg. Op een dag tijdens het gebed, toen ik den Heiland vroeg of ik om Zijntwille den omgang met sommige personen zou opgeven, viel ik plotseling in een sterke zinsverrukking, waarbij de Heer de woorden sprak: „Het is mijn wil, dat gij voortaan niet met menschen omgang hebt, doch met de engelen.”

Na deze ure vond ik geen genoegen meer in bijzondere vriendschappen of troost van menschen.

Ik kan ook geen bijzondere liefde voelen, dan alleen tot hen die God liefhebben en dienen.

Het is ook niet in mijne macht, anders te doen.

Menschen, die geen gebedsleven leiden, zijn voor mij een zwaar kruis. Van dien dag af, ging ik moedig mijn weg, blijmoedig alles verlatende om Zijntwille die van mij een nieuw mensch had gemaakt. Gezegend zij de Heer, die mij in één oogenblik deze vrijheid geschonken heeft, een vrijheid die ik mij met alle inspanning nooit zou verworven hebben.

Wordt vervolgd.

Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er

(Ps. 33:9)

WELKE INVLOED GAAT ER VAN U UIT??

„U hebt een paar vuile duimen op den om-slag van uw boek gezet!”

De assistente achter het loket in de volkslees-zaal sprak kortaf en op strengen toon, en Cornelia vond het niet moeilijk om te gissen, hoe dat kwam. Zij had meer dan vijf minuten achter het loket staan wachten en had gehoord hoe de bibliothecaresse, een statige en welgedane dame, haar assistente een ongezouten standje had gegeven voor 't een of een ander verzuim. Cornelia had met groot medelijden gekeken naar het zenuwachtig, rood gevlekte gelaat van de assistente en geluisterd naar haar pogingen om zich te verontschuldigen. En nu vergold de assistente haar vriendelijk medegevoel op deze onaangename manier.

„Die zaten er al op, toen ik het boek kreeg,” zeide Cornelia, toen ze van haar verbazing was bekomen.

„Daar vergist u zich in,” antwoordde de assistente op ongeduldigen toon. „Als dat zoo was, dan was het boek niet in circulatie gebleven!” Ze plantte met kracht haar stempel op het boek en schoof het met een boos gebaar op zijde.

„Gaat u nu weg van het loket. Ziet u niet dat andere menschen wachten?”

Cornelia deed wat haar bevolen was en nu waren 't haar wangen, die vuurrood werden. Ze zeide bij zichzelf dat deze bibliotheek-assistente het akeligste mensch was dat ze ooit had ontmoet, en dat ze blij was, dat ze zoo'n standje had gehad. Ze ging bij het geopende raam staan om de cataiogus te raadplegen. Terwijl ze bezig was, raakte een meisje haar arm aan en vroeg: „Zou ik even uw potlood mogen leenen?”

„Dat heb ik zelf nodig,” antwoordde Cornelia. Hoewel niet rechtaf onbeleefd, maar zoo was haar toon toch heel kortaf en ver van vriendelijk. Het meisje keerde zich af en onwillekeurig volgde Cornelia haar met haar oogen. Het meisje was vrij armoedig gekleed en had aan de hand een kind van een jaar of drie. Terwijl Cornelia naar het tweetal keek, wees de kleine naar een mooie plaat aan de wand en riep bewonderend uit: „O, kijk eens Nellie, wat mooi!”

„Hou je mond. Je mag hier niet praten!” en de oudere zuster vatte het kleintje bij haar schouder en schudde het heftig heen en weer.

Het gezicht van het kindje betrok, haar roode lipjes beefden en tranen, dikke tranen rolden uit de kinderoogen.

Cornelia's gedachten gingen plotseling terug. Wat een eindelooze keten was het!

De bibliothecaresse had haar assistente met onnoodige gestrengheid onder handen genomen. Deze had Cornelia afgesnauwd. En zij had het meisje haar potlood geweigerd, wat ze anders nooit gedaan zou hebben, indien ze niet door de onvriendelijkheid der assistente uit haar doen was geweest, en het meisje had haar zusje door elkaar geschud en het kleine kind huilde.

Recht op het meisje af ging Cornelia. „Zeg eens” zeide ze. Het meisje keerde haar een ontstemd gezicht toe. „Zeg eens, wou je mijn potlood even hebben?” vroeg ze met haar innemendsten glimlach. „Neem het maar eerst, ik moet toch nog wat in de catalogus nakijken, eer ik 't noodig heb!”

„k Ben er in een wip mée klaar!” zeide het meisje nu met een heel ander gezicht. En terwijl Nellie haar aantekeningen maakte, bukte Cornelia zich naar het kleine zusje en een liefkozend tikje op haar behuilde wangetjes gevend, zeide ze zacht: „Je moet niet huilen, liefje. Alles is nu weer goed hoor!”

Na een poosje keek ze eens om, en zag hoe de groote zus haar arm om het kleine zusje had geslagen. Het zusje glimlachte weer, terwijl Nellie's gelaat een vriendelijke uitdrukking had.

„En gelukkig maar,” dacht Cornelia. „Wie de bibliothecaresse uit haar humeur heeft gebracht, weet niemand, maar er is geen reden voor, dat de heele stad overstuur raakt, omdat zij uit haar doen is. Een goed ding dus, dat de keten verbroken is!”

Uit: De Elisabethbode.

Verzuimt de bijeenkomsten niet.

In ons aardsche bestaan is niemand ons zoo dicht nabij als de Heilige Geest. Reeds vanaf de moederschoot was Hij ons zoo nabij als ons eigen hart. Niemand heeft ons ook door 't leven zoo trouw gevolgd, als deze, een tijdlang ons onbekende hemelsche Majesteit.

Door den Heiligen Geest wordt men ook wedergeboren. Indien wij dat waarlijk zijn, dan mo-

gen wij ons ook onderstaand woord ter harte laten gaan: „Kennen wij den Heiligen Geest zoo als wij Hem behoorden te kennen? Zijn wij Hem met eerbied in alles onderdanig?”

Een Zijner heilige bevelen luidt: „Laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en dat zooveel te meer als gij ziet dat de dag nadert. (n.l. de dag der opname van de gemeente en der eerste opstanding). Hebr. 10:25.

Hier is van de groote „bijeenvergadering” tot den Heer sprake, die eens komen zal. Waarlijk, mag ik dan nog nalatig en traag zijn in mijn deelname aan de onderlinge bijeenkomsten, die allen heenwijzen naar dat groote tijdstip en ons daartoe in dezen ernstigen tijd voorbereiden? In dit geval zou ik den Heiligen Geest niet recht kennen, gelijk ik Hem behoor te kennen. *De Heilige Geest verzuimt nooit een samenkomst bij te wonen.*

Wanneer wij nalatig zijn in 't bijwonen der samenkomsten, bedroeven wij den Geest Gods, Die ons in 't midden der Gemeente de zegeningen van het lichaam en bloed des Heeren schenkt. Evenzoo is 't Heilig Avondmaal in de Gemeente een allerkostelijkste zaak. Het is het maal van de, op den Bruidegom wachtende Bruid. Ach, dat geen enkel Godskind zich daaraan mocht onttrekken! Indien de Heilige Geest in onze harten woont zal Jezus' schoon woord, ook het onze zijn: „Ik heb grootelijks begeerd, dit Pascha met u te eten.”

„Heilszeugnisse.”

Voor nadenkende geloovigen.

Vraag I. Hoewel de Pinkstergemeente geen aanstoot vindt in het gebruik van 't H. Avondmaal met gezuurd brood, zijn er toch enkele families die daar gewetensbezwaar over hebben. Zoudt u niet (dit tot 't Convent) om der liefde wille, het gebruik van 't H. Avondmaal met ongezuurd brood toelaten?

Antwoord. (Gedeeltelijk van Br. Weenink van Loon Bandoeng). In den grond der zaak heeft u gelijk, we dienen de opvattingen van broeders of zusters met toegeeflijkheid te behandelen, doch wanneer wij daar mee beginnen, waar blijft

de grens? Straks komt er een beweren: „De Heere Jezus en Zijne discipelen werden gedoopt, en doopten zelf in den Jordaan“ — ergo, een doop *buiten* den Jordaan is „anti - Bijbelsch“. Nietwaar, dit gevaar loopt men als men teveel toegeeft. De Heilige Geest heeft ons, den Voorgangeren der Pinkstergemeente over de geheele wereld, die verantwoordelijk zijn voor de bediening van het H. Avondmaal nog nooit gewezen op de soort van brood, dat daarbij gebruikt moet worden — zou Hij dat dan wel aan leeken doen, aan hen, die geen voorgangers der gemeente zijn en dus geen verantwoording voor het geheel behoeven af te leggen? Zou 't niet beter zijn deze broederen den raad te geven, geen verdeeldheid in de gemeente te brengen?. Laat ons nuchter blijven en waakzaam zijn: De duivel is nog steeds: *de duivel* en is o zoo listig. Leest s. v. p. 2 Tim 2: 13—17; 1 Tim 6: 20, 21; ook vers 3—5; verder 2 Thess 3: 1—7. God is een God van orde.

Vraag II. Er was een moeder die haar zoon vervloekte wegens een grooten misstap. Haar plotselinge dood had ten gevolge, dat er geen verzoening tusschen moeder en zoon tot stand kon komen. Nu heeft die zoon, kinderen en kleinkinderen gekregen, waarvan er vele reeds gestorven zijn, volgens bewering, tengevolge van den vloek. Bovenbedoelde zoon is thans 70 jaar en leeft nog.

Is het nu juist volgens Gods Woord, dat kinderen en kleinkinderen, die toch gansch aan deze zaak onschuldig zijn, onder dien vloek moeten lijden? Wanneer het nageslacht Christus als zijn persoonlijke Verlosser aanneemt, wordt de vloek daardoor dan niet opgeheven?

Antwoord. Christus heeft ons verlost van ieder soort van vloek. Voor den vloek der haat, is de zegen der liefde in de plaats gekomen. Wanneer bovenbedoelde zoon in zijn onderdom den God der liefde heeft gevonden en grondig berouw heeft over zijn zonden, goedge maakt heeft wat nog goed te maken valt, is de opheffing van dien moedervloek gewis, zoowel ten opzichte van hem als van zijn nageslacht. De kinderen zijn geheiligd door de ouders en staan dus onder de bescherming van het bloed van Christus. Lees eens Exodus 12: 13 en 23, daarin ziet u de kracht van Jezus' bloed, symbolisch voorgesteld. Gods vloek over de zonde tot in het 3e. en 4e. geslacht, is nog steeds geldig voor hen die Christus verwerpen als hun Zaligmaker, doch voor geloovigen

die de zonde haten en er afstand van gedaan hebben, is daar geen vloek meer. De verlost en vrijgekochte in Jezus Christus is absoluut vrij van iederen vloek.

Vraag III. Waarom onderhoudt de Pinkstergemeente den zondag niet?

Antwoord. Omdat wij staan op het standpunt van Paulus: „De één acht wel den éenen dag boven den anderen dag, maar de ander acht alle dagen gelijk. Een iegelijk zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd.“ Nergens, in den ganschen Bijbel, wordt ons bevolen den zondag te vieren.

Wanneer wij de beteekenis van den oud-Testamentischen Sabbat recht verstaan, n. l. als een symbool van de rust in Christus, begeeren wij ook niet in ruil voor den Sabbatdag, den zondag te gaan vieren.

Wij kinderen Gods, vieren iederen dag Sabbat; de zes dagen van werken in eigen kracht en zonde zijn voorbij en we rusten in 't volbrachte werk van onzen Heiland. Waartoe zouden we ons nieuwe lasten opleggen, waar Jezus Christus ons vrijgemaakt heeft? Gij kunt zeggen: Maar een mensch heeft behoefte aan rust en gemeenschap met God en kan deze in de drukke wekdagen niet vinden.

Wij kunnen maar al te goed opmerken wat de door den Staat geordenden rustdag teweeg brengt, wanneer wij eens op zondag een blik slaan op de tennis- en voetbalvelden, in bioscopen en theaters. Satan wordt rijkelijk gediend en de kerken zijn half leeg. Toch heeft deze Staatsregeling zijn goede zijde, omdat daardoor de geloovigen in staat gesteld worden met eikander te vergaderen. Velen beschouwen den zondag echter als een van Gods zijde wettelijk opgelegde plicht. Zij durven niet te reizen op zondag, noch een of andere werkzaamheid te verrichten—het naar de kerk rijden in dogcar of automobiel beschouwen zij als zonde, liever loopen zij in de brandende hitte een uur ver, zoodat zij te moede zijn om naar de preek te luisteren. Er is geen dwang meer in de Nieuwe Bedeeling, en er bestaan ook geen dagen die men moet onderhouden. Paulus bestraft de Galaten: (Gal. 4: 9 en 10) „Hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme eerste beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen? Gij onderhoudt dagen en maanden en tijden en jaren.“

Het onderhouden van een bepaalden rustdag

uit wettisch beginsel, is niet naar den wil des Heiligen Geestes. Wil men uit liefde tot den Heiland Hem af en toe een dag wijden, waarop men zich onthoudt van onnoodigen arbeid of voedsel (doch alleen daartoe gedreven door den Heiligen Geest, niet omdat het „moet“) dan verricht men daarmee een Gode gevallen werk, natuurlijk dan alleen wanneer men dien dag gebruikt tot overpeinzing van Gods Woord en gebed.

De Pinkstergemeente laat echter in dat opzicht de geloovigen vrij, zooals ook Paulus een ruim standpunt innam, toen hij sprak: „*De één acht wel den èenen dag boven den ander, maar de ander acht alle dagen gelijk. Een iegelijk zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd.*“ d.i. een ieder moet in deze zaak met een zuiver geweten voor God staan.

STILLETJES ACHTER DEN HEER.

Is 't duister soms op uw levensweg
En drukken de zorgen u neer,
O, klem u dan vast aan Gods liefde en trouw,
En ga stilletjes achter den Heer!
Hij effent uw weg door de woestenij
En er volgt op den nacht een morgen zoo blij!
Voor 't werk, dat wacht, zijn uw krachten klein;
Gij vreest soms, zij reiken niet meer!
Schep uur aan uur uit de Levensbron dan
En ga stilletjes achter den Heer!
Dan komt gij gezegend door al uw werk;
De Heer toont Zich 't liefst in den zwakke sterk.
Heeft iemand u onrecht aangedaan,
Leg 't al in Gods handen maar neer;
Zie af van den mensch en alleen op Hem,
En ga stilletjes achter den Heer!
De Rechter der aard, Hij zorgt voor Zijn kind,
Hij strijdt ook voor u, zoodat gij verwint.
In vreugd of smart, op de pelgrimsreis,
Uw motto zij altijd maar weer:
„Mijn horizont blijft door God verlicht;
'k Ga stilletjes achter den Heer.“
Gij reist dan zoo blij, van Zijn liefde u bewust,
En veilig bereikt gij der hemelen kust.

N. van Kol

De Heere zal Zijn volk sterkte geven; de Heere zal Zijn volk zegenen met vrede. (Ps. 29:11).

Eenige regelen der Mystische leer.

Naar Johannes van 't Kruis,

Vervolg.

31. Er zijn geloovigen, die meenen reeds ver gevorderd te zijn en toch zijn ze nog op zekere punten gebonden aan de wereld en de natuur.

Zij werken niet alleen om Christus wille maar richten hun arbeid in, naar het oordeel en 't inzicht der menschen.

32. Een trouwe liefhebber Gods, begeert geen gewin of belooning. Hij verlangt slechts, dat hij alle dingen en ook zich zelf gewillig mag verliezen om Christus wille.

33. In den lentetijd zijn de ochtenden frisch en opwekkend. Zoo ook zijn de deugden der jeugdijaren voor God de allerschoonste.

34. De goede werken, welke men verricht in dagen van droogte en dorheid der ziele, enkel en alleen om Gods wille, worden door den Allerehoogste zeer op prijs gesteld. De deugden die zich daarbij ontwikkelen, zijn voortreffelijker en uitgelezen dan die men verkrijgt bij goeden wind en geestelijken voorspoed.

35. De liefde is de band der volmaaktheid.

Daarmee worden alle bovennatuurlijke gaven en deugden tezamen gehouden. Zoodra deze band tusschen God en de ziele verbroken is door de zonde, zullen alle genadegaven en vruchten sterven.

36. Men gaat uit alle dingen uit, door zelfverloochening. Men keert zichzelf den rug toe, door zijn eigen leven te versmaden; daardoor ontstaat een heilige haat jegens zijn eigenik. Wie niet haat , zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

37. Het zoeken naar God eischt een ontbloot en sterk hart, dat vrij is van al het booze en van alle dingen die niet rein zijn, of tot God voeren.

38. God is bereid, de ziel in hare behoeften bij te springen, haar te troosten en te helpen, indien zij slechts buiten Hem, geen andere vertroosting begeert of bezit: *Daarom kan een ziel die los is van alle dingen, niet lang zonder het liefderijk bezoek des Geliefden blijven.*

39. De ware liefde neemt alles wat van de hand des Geliefden komt, met één en dezelfde blijmoedigheid aan en verheugt zich over alles Zelfs de straf en de kastijding bemint

zij, want zij weet: het is de Liefde die het doet.

40. Wie God lief heeft, schaamt zich niet zijne goede werken, welke hij door Gods genade verrichten mocht, aan de wereld te toonen. Al zou de geheele wereld hem verdoemen, het schaadt hem niet.

41. God heeft een groot welgevallen in de ziel, die met Zijne genade is vervuld.

Hij woont gaarne in dezelve en zij is door Zijne gemeenschap groot geworden. Daarom heeft Hij haar onuitsprekelijk lief en deelt haar Zijnen overvloed mede. Een ziel, die door de liefde verhoogd en in God geeërd is, vermag door hare gebeden véél.

42. Een ziel die naar God verlangt, kan in geen ding troost, of in 't gezelschap van vrienden vrede vinden. Al het geschapene maakt haar nog eenzamer dan zij reeds is, totdat zij Jezus vindt. Uit liefde tot haar Bruidegom wil zij alle aardse goederen ontberen en geeft zij zich over, om tot de volmaaktheid voort te varen.

Zij zoekt de eenzaamheid, waardoor zij tot vereeniging met het Woord kan geraken en Jezus' gemeenschap genieten.

42. Neem acht op uzelf en verootmoedig u in woord en daad. Verheug u over het goede dat God aan anderen doet, méér dan over uw eigen vruchtbaarheid. Begeer, met oprecht hart, dat zij in alle dingen, boven u geeërd zullen worden, zoo zult gij het booze door het goede overwinnen, den duivel verre van u drijven en de ware vreugde des harten bezitten.

43. Geloof dat aien in uw huis, van God gezonden zijn, om u te beproeven. De een zal u beproeven met zijn woorden, de ander met zijn daden, een derde weer met zijn verkeerde gedachten over u. Gij hebt u aan dat alles met stilheid te onderwerpen, zooals het leem stil ligt in de hand des beeldhouwers.

44. Laat nooit een arbeid, dien gij om Christus' wille begonnen zijt, los, omdat gij er geen smaak meer in vindt—begin evenmin een-werk, alleen omdat u die taak aangenaam toeschijnt. Doe alles ter eere Gods.

45. Om den Geest in ons te bewaren, dient geen beter middel dan lijden, werken en zwijgen en zijne zinnen afsluiten voor alle dingen rondom. Wat zich ook om ons heen mag afspelen, nim-

mer moeten wij de stille vrede van ons hart opgeven, een vrede, welke alleen den ingewijden bekend is.

46. Een ziel die terstond en ten allen tijde bereid is, tot spreken en tot omgang met anderen, kan slechts weinig aandacht voor God hebben. En mocht zij die bezitten, dan zal zij weldra deze dingen opgeven, om God in de eenzaamheid te zoeken.

47. Zie toe, zie toe, dat gij den geest der armoede en der versmading aller dingen bewaart. Indien niet, dan zult gij in duizend geestelijke en tijdelijke nooden geraken. Gij moet tevreden zijn. God alleen te bezitten!

48. Die arm van geest is, verheugt zich wanneer daar gebrek is aan aardse dingen, want hij heeft zijn „alles“ op „niets“ gezet. Daarom vindt hij overal overvloed in de ruimte zijns harten: O, gelukkig niets! Het „niets“ is zoo machtig, dat het alle dingen aan zich onderwerpt.

49. Het schaadt de ziel, die in de volmaaktheid wil wandelen, méér met menschen om te gaan, dan de noodzakelijkheid vordert.

50. Een geestelijke behoort aan alle dingen zijn afscheid te geven. Want God alleen wil zijn Schat, Troost en Heerlijkheid zijn.

51. Slechts zij, die als onwetende kleine kinderen tot God komen, zullen de wijsheid van boven ontvangen.

Wordt vervolgd.

VERLOREN

Een menschelijke ziel van groote waarde
Een iegelijk die haar terugbrengt tot

CHRISTUS

zal rijkelijk beloond worden.

Bovenstaande is een reproductie van een aanplakbiljet in het vereenigingslocaal van de oude John Street (New York city) op een namiddag bidstond.

HOE JEZUS ZIJN ONDERWIJS GAF.

Omtrent den omvang en de wijze van Jezus' onderwijs wenden wij ons om voorlichting aller-eerst tot het voorbeeld van onzen Heer. Hij werd het meest aangesproken als „Meester” en Zijn volgelingen werden genoemd „leerlingen” of „discipelen”. De groote verandering, waardoor een groep Gallileërs bekwaam werden gemaakt om de „wereld in beroering” te brengen, getuigt van de wonderbare uitwerking van Zijn arbeid.

Wij zullen niet veel leeren, wanneer wij ver-zuimen na te gaan, hoe Hij hen heeft opgevoed; maar als we die leiding naspeuren met verstand, door de liefde verlicht, dan zullen wij ontdekken met hoeveel geduld en inzicht, medevoelend verstaan van hun nooden en nooit falend in midde-len om daarin te voorzien, Hij hen van stap tot stap geleid heeft tot het hoogtepunt van het Pinksterfeest.

Wij zien in de Evangeliën zoowel het doel als den gang van het onderwijs van Jezus en kun-nen in 't algemeen de opzeggende stadiën daarvan volgen.

Wij bemerken allereerst, dat er bij Hem geen tegenstelling bestaat tusschen onderwijzen en pre-diken, opvoeden en evangeliseeren. Hij heeft al-tijd één en hetzelfde doel: aan den menschen de weg te openen om zóó van hun eigen-liefde verlost en zóó met de liefde tot God en den naaste vervuld te worden, dat zij het ware leven Gods deelachtig zullen worden. Hun hart moet worden vervuld met een vurig verlangen naar heiligheid, hun verstand voor de volle kennis der waarheid, hun wil in overeenstemming worden gebracht met den wil van God. Als Jezus hun dit alles nu toont, belichaamd in Zichzelf; als zij ontdekken, dat Hij is de openbaring Gods in het vleesch, bovenal wanneer zij het einddoel volbracht zien in wat er is geschied op Golgotha en op den Paaschmorgen, dan verliezen zij hun zelf-zuchtig, eigen leven en staan op tot een nieuw leven, dat universeel is in zijn hoedanigheid en harmonisch in zijn eenheid, het ware leven van God, dat tot uitdrukking komt in de gemeenschap van Zijn kinderen. In Christus zijn zij één ge worden, en persoonlijk en met elkander, omdat zij één werden met de eeuwige werkelijkheid van het heilal.

Uit: *Nederlandsch-Zendings-Blad*,

EEN VERBLIJDEND SCHRIJVEN.

Uit Rotterdam ontving ik onderstaand briefje, dat ik ditmaal een plaats geef in „Gouden Schooven,” opdat de gemeente zich met mij zou verheugen in het feit, dat de Heilige Geest in deze laatste tijden in alle landen de harten opent voor het wonderbaar Pinksterevangelie.

Heeft Hij niet gesproken: „Psalms 65: 10-14. Gij bezoekt het land en hebbende het begeertig gemaakt, verrijkt Gij het grootelijks. De rivier Gods is vol waters.” en verder: „De velden zijn bekleed met kudden en de dalen zijn bedekt met koren. Zij juichen, ook zingen zij!” Heerlijke beloften voor een machtige wereldopwekking. Halleluja! Red.

Geliefde Zr. in Christus.

Reeds 2 jaren geleden maakte ik kennis met „Gouden Schooven,” en de inhoud trok mij dadelijk. Br. en Zr. v. Klaveren welken wij hier hebben leeren kennen, gaven mij uw adres op, waarop u ons 2 proefnummers zondt. Ik voor mij had er direct wel op in willen gaan, maar 't ging een beetje bezwaarlijk wat de finaciën betreft. Eenige nummers die in mijn bezit waren nam ik overal mee in mijn tasch, om ze nog eens en nog eens te kunnen lezen. De inhoud trekt me zoo, dat ik besloten ben mij te abonneeren. U moet weten dat ik Heilssoldaat ben, maar mijn hart gaat uit naar de diepere dingen Gods, ook naar den Doop des Geestes. Het is zoo moeilijk om een goed begrip van deze dingen te krijgen wanneer men niet onder die prediking zit.

De Bijbel en „Gouden Schooven” zullen mij hierin naar ik hoop tegemoet komen.

Met hart. groeten, hoewel uiterlijk onbekend, maar geestelijk één.

de uwe in Jezus

Mej. A. H. Stokker.

Rotterdam.

PROFETISCHE STEMMEN.

Mattheus 25 v. 6: „Ziet, de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet!”

Bovenstaande tekst gaf de Heer mij, nadat ik het volgende visioen in een droom zag:

„Ik zag een niet te beschrijven prachtig rein, wit bruidsgewaad.”

In het eerst begreep ik dit gezicht niet, maar ik kreeg daarop een tweede droom en daarin gaf de Heer mij de uitlegging ervan: „met dat bruidsgewaad staat Jezus klaar Zijn Bruids Gemeente te tooien! Dat zij zich daartoe gereed make!”

Amen!

Zr. E. W. Djocja.

De Heere is nabij allen, die Hem aanroepen in der waarheid. (Ps. 145: 18).

KENNISGEVING.

In het laatst der vorige maand werd door de afdeling Bandoeng een vergadering voor de leden belegd, ten einde het afdeulingsbestuur, dat door vertrek en ontslagname vele gapingen had verkregen, wederom intact te krijgen.

De Voorzitter, br. Weenink van Loon, opende de vergadering met het voorlezen van een toepasselijk woord uit den Bijbel, Hand. 6: 1 - 5, en verzocht alleen dezulken te kiezen, waarvan men eenigszins mocht veronderstellen, dat zij den Heere met hun gansche hart zouden willen dienen. Toen ging bij ons voor in gebed, den Heere biddende om Zijn voorlichting en raad.

Krachtens de uitgesproken wenschen van het Evangelisten - Convent onzer Vereeniging was br. Weenink van Loon de aangewezen Voorzitter, en bij keuze met gesloten ongeteekende briefjes werden verder.

Vice Voorzitster Zr. J. D. Leeftang.

Secretaris - Penningmeester Br. P. J. A. Provoost,

Commissarissen Zr. N. Rozenraad, Br. C. F. van

Doorn, Br. J. A. Hendriks, en

Br. H. J. A. Kneefel.

In de eerstvolgende samenkomst werden deze functionnarissen door onzen Voorganger Br. Weenink van Loon, tot hun taak ingezegend.

Schenke de Heiland hun trouwe plichtsbetrachting, tot zegen voor onze Gemeente, en tot heerlijkheid van Zijn wonderbaren Naam. Amen.

ONS KERSTNUMMER.

Evenals vorige jaren bestaat er gelegenheid extra Kerstnummers van „Gouden Schooven” te bestellen.

Het blad zal 15 Dec. verschijnen in een extra mooi kled en met 24 pagina's. Prijs 50 ct. per extra exemplaar bij vooruitbetaling. Prachtige gelegenheid het viervoudig Evangelie in de huizen te brengen en abonnementen te winnen. Ieder abonné van ons blad bestelle tijdig, met toezending van postwissel.

Adres: Zr. Alt. Waroe.

Het is beter tot den Heere toevlucht te nemen, dan op de mensch te vertrouwen.

(Ps. 118: 8).

„RIDDER EN HEILIGE” of 't leven van Sint Franciscus van Assisi door A.M. van de Laar Krafft. Er zijn veel boeken over dezen heilige geschreven, maar wil een eenvoudige Christen het leven van dezen man weten, dan is voor hem „Ridder en Heilige” het boek. Franciscus was de man, die de Roomsche Katholieke kerk deed beven en schudden, toen de kerkvorsten in de 13e eeuw van zijn liefde voor zijn Heiland vernamen.

Deze man is een uit de miljoenen predikers. Arm en niets bezittende predikte hij Jezus, den gekruisigde. Men wordt ontroerd bij 't lezen van zijn leven. Hij was een echt Roomsche Katholiek, hij knielde voor beelden, voor kruizen, maar hij wist 't ook niet beter, het was hem zoo geleerd. (Den lezer zij dus hiervoor gewaarschuwd).

Wat een groote tegenstelling met de tegenwoordige Franciscanen en Roomsche Katholieken met hun pracht en praal en aardsche rijkdommen. Lees dit boek. Het is anders dan „Heilige Liefde”, gij zult er geen spijt van hebben.

Verkrijgbaar bij zr. E. Wedding, Soerabaia. Bestellingen buiten Soerabaia te richten aan br. Ong Tjhay Bo-Madioen. Prijs ingebonden f. 2.75 en porto f. 0.25.

„MIMOSA”. Wie heeft dit boek nog niet? Van een ieder, die 't gelezen heeft, ontvingen wij pracht aanbevelingen. Echt Pinkster lectuur.

We lezen hierin dat God nog altijd de machtige en heerlijke God is als voorheen. Hij was machtig en wonderlijk, maar is het nu nog. En Mimosa getuigt daarvan in haar boek.

De eerste zending was direct uitverkocht, van de tweede zending is niet veel meer over. Binnenkort wordt een nieuwe bestelling gedaan uit Holland. Dit boek mag in geen studeerkamer van een Pinkster - lid ontbreken. Prijs gecartonneerd f. 1,50 en f. 0.20 porto. Verkrijgbaar bij Zr. E. Wedding, Witte de With str. 22 - Soerabaia. Buiten Soerabaia worden bestellingen alleen uitgevoerd door br. Ong Tjhay Bo - Madioen.

„MORGENLICHT” bewerkt naar Gwendoline Swain door E. Voorhoeve-van Oordt. Een boek voor meisjes en moeders.

De schrijfster, een geloovige ontwikkelde vrouw, die midden in de praktijk staat door haar opvoedingswerk, behandelt vele problemen en vragen van het meisjesleven onzer dagen. Onze meisjes worden gewezen op de gevaren, en vriendelijk opgewekt, in het dagelijks leven Christus te vertoonen. Moeders leest dit boek zelf en geeft 't aan Uw dochters. Prijs ingenaaid f. 3,30 en f. 0.20 porto. Verkrijgbaar bij br. Ong Tjhay Bo en zr. E. Wedding.

De Heere is bij mij; ik zal niet vreezen; wat zal mij een mensch doen?

(Ps. 118: 6).

S A M E N K O M S T E N .

AMBARAWA Br. Ogi.

Iederen Zondagochtend te 9.30 u.

AMBOINA.

Br. F. H. Silooy. Handelsstraat nr 48.

Zondagmorgen 8-9 kindermeeeting.

10-12 Mal. dienst.

Dinsdagavond 7 u. Mal. dienst.

Donderdag 7 u. bijbellezing.

BANDOENG Br. D. Weenink van Loon met assist. van Zr. A. Leeftang.

Zaal. kl. Lengkong. 38.

Elken Zondagmorgen 9¹/₂ u. Hollandsch.

„ Zondagavond 7 u. Maleisch.

„ Donderdagavond 7 u. „

Bijbellezing, Vrijdagavond 7 u.

Zondagsschool 's morgens 8-9 uur.

BONDOWOSO.

Arak-Arak weg.

Eens om de 14 da-
gen bijeenkomst.

Eens om de 14 da-
gen bidstond.

Zondag-avond 7 u. n.
m. gemengde dienst

BANGIL Br. en Zr. Runkat. Aloon-aloon straat. Iedere Zondagochtend gemengde dienst.

BANDJERMASIN BORNEO.

Br. Boum Bletterman.

Iedere Donderdag- en Zondagavond bijeenkomst ten huize van Zr. Pereira. Binnenhof.

CHERIBON.

(Lokaal Suikersyndicaat).

Elke Dinsdagavond 7 u.

Br. D. Weenink van Loon.

DJOKJA. Hoek Gondomanan.

Woensdagavond 7-9. Maleische dienst.

Zaterdagavond 7-9. Holl. dienst.

DJEMBER. „Engedie” Kampong kebon. Br. van Gessel met assistentie van Br. J. Dinsbach.

Woensdagmiddag (5-6 u. n. m.) kindermeeeting

Woensdagavond (7-9 u. n. m.) Holl. dienst.

Vrijdagavond (7-9 u. n. m.) Mal. dienst.

DJOMBANG Vrijdagavond om 7 u. n. m. Mal. dienst door Brs. Mamahit en Ong Ngo Tjwan.

GAMBANG WALOEH 1 keer per maand (zoo mogelijk). Zr. Alt.

2 × 's weeks bijeenkomst door Br. Joenoes.

KALISAT. 1e en 3e Zondag v/d maand gemengde dienst.

KALIBAROE. 2e en laatste Zondag v/d maand gemengde dienst.

KLATEN

Gemengde dienst elke Zondagmorgen 9 u. 30. t.h.v. d. fam. Van der Spek.

KOEDJONMANIS. Br. Robert.

Meetings na afspraak.

KASRI Iederen Zondag 9 u. v. m.

door Brs. Mamahit en Ong Ngo Tjwan.

KEDIRI.

Zr. Alt met assist. van Br. Gabriël.

Maandagavond van 7-8¹/₂ u. Bijbellezing, daarna Bidstond.

Donderdagavond. 7-9 u. Holl. dienst

Br. Gabriël.

Vrijdagavond 7-9 u. Mal. dienst.

Br. Liem Hong Bo.

Iederen eersten Zondag van de maand, 's avonds 7 uur bijeenkomst Zr. Alt. t/h van Br. Gabriël.

LANGOAN MENADO Samenkomsten door Brs. Repi en Tamboewoen.

Dinsdag — avond 8 u. Maleische dienst.

Zaterdag „ 8 u.

Zondag „ 8 u.

Zondag morgen 9 u. v/m.

LAWANG Iedere Dinsdagmorgen om 9 u. Maleische dienst.

door Br. Mamahit en Ong Ngo Tjwan.

MADIOEN Br. Ong Tjhay Bo, Koningin Wilhelminalaan 82.

Zondagavond 7.15 u. Mal. dienst.

Zaterdagavond 7.15 u. Holl. dienst.

MODJOKERTO. Br. en Zr. Mangindaän.

Woensdagavond. 7 uur Holl. dienst.

Zaterdagavond. 7 uur Mal. dienst.

Mr. CORNELIS Br. Th. den Daas.

Zondagmorgen 8 u.

Zondagsschool

Zondagavond 7 u.

Holl. dienst.

Woensdagavond 7 u.

Gemengde dienst.

Matramanweg 53.

MAGELANG. Br. van Abkoude.
Zondagmorgen t. h. v. d. weduwe Rijswijk
Potrobangsang.

MALANG Brs. van Gessel en Mamahit.
Blakang lodji 8.
Zondagavond 7 u. Holl. dienst.
Woensdagavond 7 u. Mal. dienst.

MAKASSER. Br. en Zr. Pattiradjawane.
t/h fam. Overbeek Naarde-
kaja 133.
Zondagochtend 8-9 Zondagsschool.
Zondagavond 7-9 Holl. samenkomst.
Donderdagavond 7-9 " " "

POERWODADI Br. Abell.
Dinsdagavond 7 u. samenkomst
door Br. Ogi.

Br. Abell. Na afspraak.

POERWOKERTO. Br. van Abkoude.
Maandagavond { Maleische dienst. t. h. v.
Br. Muller.
Vrijdagavond { Holl. dienst. in het frö-
belschoolgebouw.

POERBALINGGA Br. v. Abkoude.
Donderdagavond om de 14 dagen t. h. v.
de fam. v. Dulken.

POHDJEDJER. 1 x p. week Br. en Zr.
Mangindaän.

PASOEROEAN Huize Pniël, Hoek Ke-
bon - Sarie.

Br. en Zr. Runkat.

Maandagavond 7 u. Holl. Mal. dienst.
Woensdagavond Holl. Bijbellezing.
Donderdagavond 7 u. Holl. Mal. dienst.
Zondagavond 7 u. Mal. bijbellezing.

PROBOLINGGO. Br. en Zr. Runkat. Ie-
deren Dinsdagavond t/h van Br. C. Th.
Wahl. Postweg 76.

PADANG. Zr. L. v. E. Scheerer. Djawa
Dalamstraat 37.

Iederen Zondag en Donderdag 's avonds 6¹/₂
u. Zaterdagavond bidstond.

SOERABAIA Brs. van Gessel en Mama-
hit Embong Malang 57.

Dinsdagavond Holl. dienst 7¹/₄ uur.

Zaterdagavond " " "

Donderdagavond Mal. " " "

Zondagavond " " "

" morgen. Jongeliedenmeeting 9¹/₂ uur.

SIDOARDJO Pinksterzaal. Donderdag-
avond 7 u.

SALATIGA Zr. Determeyer - Vorst, Ka-
ranganjar Gem. dienst Zondagmorgen.
Elken Woensdagavond dienst.

Holl. dienst. Vrijdagavond bij Br. W. de
Graaff.

Zondagochten dienst door Zr. Determijer.

SEMARANG Br. F. A. Abell. Mritjan 7.

Zondagavond 7 u. }
Donderdagavond 7 u. } Gemengde dienst.

Dinsdagavond 7 u. Bijbelstudie.

Zondagmorgen 8 u. 30 Zondagsschool.

SAPAROEA Tiouw. Br. J. Silooy.

Maandagavond 7.30 u. } Mal. dienst.

Donderdagavond 7.30 u. } Pinksterhuis.

Woensdag en Zaterdagavond bidstond.

Zondagochtend 8.30 Zondagsschool t/h fam.
Rozet.

SITOEBOONDO.

Dinsdagavond 7 u. Holl. dienst.

Donderdagavond 7 u. Mal. dienst.

SOLO - Muloweg - elken Maandagavond
7 ure - Zr. Determyer.

TEMANGGOENG Br. H. E. Horstman.
Zondagmorgen 9¹/₂ u. gemengde dienst.

TJEPOE Br. Hornung.

Zondagavond 7 u. Mal. dienst t/h van Br.
Hornung.

Donderdagavond 7 u. Bidstond t/h van Br.
Hornung.

Zaterdagavond 7 u. Holl. dienst t/h van Br.
Hornung.

TOELOENGAGOENG. Zr. Alt met ass.
van Br. Gabriël.

1 x om de 14 dagen Br. Gabriël.

Iederen eersten Maandag van de maand,
's avonds 7 uur bijeenkomst Zr. Alt. t/h van
Br. Krijgsman.

TJILATJAP Br. v. Abkoude.

Donderdagavond 1 x per maand ten hui-
ze van de familie van Deik.-

WATES. Zr. Alt. Iederen eersten Maan-
dag v/d maand, 's morgens 10 u bijeenkomst
uitsluitend voor Javanen t/h van R.A. No-
toprodjo.

WELTEVREDEN Br. D. en Zr. C. L.
v. Klaveren, Sluisbrugstraat 48.

Zondag morgen 8 uur Zondagsschool,

Zondag " 10 " Openbare samen-
komst.

" avond 7 " " "

Woensdag " 7 " " "

Vrijdag " 7 " Maleische dienst.